

Ministerstvo pro místní rozvoj

Čj MMR-21255/2016

Listů: 2

Složek:

Příloh:

Svazku:

MMR ČR
Staroměstské náměstí č.6
Praha

V Praze dne 5.5. 2016

Věc: Žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona O svobodném přístupu k informacím č. 106/1999 Sb.

Vážený,

obracím se na Vás jako vydavatele zákona č. 183/2006 Sb. se žádostí o informaci „**zda obligatorní požadavek (zákaz užívání stavby), který je obsažen v § 120 (2) tohoto zákona ve vazbě na § 119 (2) a ve smyslu § 132 (tamtéž), je závazný pro činnost všech stavebních úřadů ČR**“. Důvodnost dotazu je dána tím, že tento § 120 (2) je v praxi různě interpretován a jeho uplatňování je obcházeno V případě že realizace zákazu užívání stavby postavené bez povolení či ohlášení je nějakými objektivními či subjektivními podmínkami (které zákon neuvádí) limitována, prosím o jejich formulaci. Není-li požadavek § 120 obecně závazný (což dokládá společenská praxe) pak musí existovat nějaké vysvětlení čím je jeho platnost omezena a kdy toto ustanovení nemusí stavební úřad uplatnit.

Dle mého názoru je podstatným smyslem tohoto právního ustanovení zajištění veřejného zájmu občanů právního státu, kterým je v tomto případě důsledné respektování stavebního zákona a zamezení dalšímu protiprávnímu jednání. **Zákaz užívání stavby by měl být nekompromisně uplatněn zejména v těch případech, kdy stavba byla postavena v ě d o m ě p r o t i rozhodnutí stavebního úřadu v návaznosti na realizované správní a trestní řízení.** Má-li stavební úřad po celou dobu existence stavby ve spise všechny doklady o takovém postupu stavebníka a ilegálním užívání takto postavené stavby, pak je legitimní otázka co je příčinou, že orgán státu, který má v obsahu své činnosti „soustavný dozor nad zajišťováním ochrany veřejných zájmů ...a nad plněním povinností vyplývajících z tohoto zákona...“ **tuto povinnost ani po opakovaných upozorněních od roku 2006 neplní, proč je v této věci nečinný ? Proč nezajistí výkon státní moci, když mu to zákon přímo ukládá ? Není pochyb o tom, že jde o nebezpečný precedens s vysokou mírou společenské škodlivosti, neboť jeho přímým důsledkem je návodnost k nerespektování zákona.**

Za poskytnutí informace Vám děkuji.

S pozdravem

Váš dopis ze dne

5. 5. 2016

Číslo jednací

21255/2016

Vyřizuje

Mgr. Romana Voříšková

Datum

20. 5. 2016

Věc: žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Vážený pane,

Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen „ministerstvo“) obdrželo Vaše podání, kterým jste na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, požádal o poskytnutí informace „zda obligatorní požadavek (zákaz užívání stavby, který je obsažen v § 120(2) tohoto zákona ve vazbě na § 119 (2) a ve smyslu § 132 (tamtéž), je závazný pro činnost všech stavebních úřadů ČR“.

K Vašemu dotazu lze uvést následující informace:

stavební zákon v uváděném § 120 stanoví, že stavební úřad užívání stavby zakáže, jestliže na základě závěrečné kontrolní prohlídky zjistí, že nejsou splněny podmínky podle § 119 odst. 2. Obdobně postupuje stavební úřad u stavby provedené v rozporu se stavebním povolením či ohlášením nebo užívané bez předchozího oznámení. Odvolání proti rozhodnutí o zákazu užívání stavby nemá odkladný účinek.

Použité slovo „obdobně“ ve spojení s odkazem na jiné ustanovení téhož nebo jiného právního předpisu vyjadřuje, že toto ustanovení se vztahuje na vymezené právní vztahy v plném rozsahu. Je tedy povinností stavebního úřadu zakázat užívání stavby provedené v rozporu se stavebním povolením. Takovéto rozhodnutí o zákazu užívání stavby je vydáváno bez předchozího řízení, jako první úkon v řízení, doručuje se pouze stavebníkovi a odvolání proti rozhodnutí o zákazu užívání nemá ze zákona odkladný účinek.

Tato speciální úprava ve stavebním zákoně má zaručit (oproti obecné úpravě dané správním řádem) rychlé rozhodování a rychlé zajištění zamezení užívání stavby v zákonem daných situacích.

Pokud stavební úřad podle shora citovaného ustanovení stavebního zákona nepostupuje, je nečinný ve smyslu § 80 správního řádu. Jako ochranu před nečinností může nadřízený správní orgán podle § 80 odst. 4 správního řádu učinit následující kroky:

- a) přikázat nečinnému správnímu orgánu, aby ve stanovené lhůtě učinil potřebná opatření ke zjednání nápravy nebo vydal rozhodnutí,
- b) usnesením převzít věc a rozhodnout namísto nečinného správního orgánu,
- c) usnesením pověřit jiný správní orgán ve svém správním obvodu vedením řízení, nebo
- d) usnesením přiměřeně prodloužit zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí, lze-li důvodně předpokládat, že správní orgán v prodloužené lhůtě vydá rozhodnutí ve věci, a je-li takový postup pro účastníky výhodnější; přitom přihlíží ke lhůtám uvedeným v § 71 odst. 3 správního řádu.

S pozdravem

Ing. Zdeňka Pikešová, MPA
státní tajemnice